

Напримѣръ, какъвъ трѣбва да бѣде носъ на единъ свещеникъ? свещеникътъ трѣбва да има свещенически носъ. Какви вѣжди трѣбва да има единъ свещеникъ? Той трѣбва да има свещенически вѣжди. Подъ думата „свещеникъ“ не разбирамъ служителъ на църквата, но разбирамъ човекъ съ такова съзнание, съ което да служи безкористно, безукоризнено на своитѣ ближни. Какви трѣбва да бѣдатъ неговитѣ очи? Какъвъ трѣбва да бѣде неговиятъ носъ? Какъвъ трѣбва да бѣде неговиятъ ръстъ? Какви трѣбва да бѣдатъ неговитѣ прѣсти? Всичко това трѣбва да отговаря точно на нормата, та като видишъ прѣститѣ на единъ свещеникъ, или на единъ учителъ, да кажешъ: това сѣ прѣсти на свещеникъ, това сѣ прѣсти на учителъ и т. н. Лицето на единъ учителъ не може да бѣде като лицето на единъ свещеникъ. Като срещнешъ единъ адвокатъ, или единъ воененъ, тѣ трѣбва да се различаватъ единъ отъ другъ. Всички хора, които заематъ служби на бащи, майки, сестри, братя, трѣбва да се различаватъ едни отъ други. Истинскиятъ братъ трѣбва да има лице на братъ; истинската сестра трѣбва да има лице на сестра; истинскиятъ приятелъ трѣбва да има лице на приятелъ. Въ природата това е строго опрѣдѣлено. Азъ не искамъ да изнасямъ тия данни, понеже ще ме разбератъ криво. Вие ще ги прилагате криво и ще търсите въ вашитѣ близки само прѣстѣпнически проявления. Ломброзо, като правилъ своитѣ опити, отишълъ при Толстой и почналъ да го наблюдава, дали има прѣстѣпнически прояви. Накждѣто мръднѣлъ Толстой, Ломброзо все записвалъ, а това много стѣснѣвало Толстой. Ломброзо